

بررسی نقش پرایمینگ بذر در تعدیل اثرهای تنش شوری در گیاه دارویی مرزه

سحر فنایی^۱، فاطمه نجات زاده^{۲*}

۱. گروه علوم و تکنولوژی بذر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوی، خوی، ایران
۲. گروه کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوی، خوی، ایران

چکیده

سابقه و هدف: مرزه یکی از گیاهان مهم دارویی و خوراکی است. پرایمینگ بذر تکنیکی است که به واسطه آن بذور پیش از قرار گرفتن در بستر کشت، از لحاظ فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی آمادگی جوانه زنی را به دست می آورند.

مواد و روش ها: به منظور بررسی تأثیر پرایمینگ بذر بر تعدیل اثر شوری بر جوانه زنی و رشد اولیه گیاه مرزه در شرایط کشت گلدانی، آزمایشی به صورت فاکتوریل دو عاملی در قالب طرح به طور کامل تصادفی در سه تکرار در گلخانه دانشگاه آزاد خوی در سال ۱۳۹۳ انجام شد. فاکتورها شامل سه سطح هدایت الکتریکی ۲، ۴ و ۶ میلی موس بر سانتی متر مربع از نمک کلرید سدیم و پرایمینگ بذر در چهار سطح شامل شاهد (عدم پرایمینگ)، پرایمینگ با نیترات پتاسیم، کلرید پتاسیم و کلرید سدیم بود. صفت های مورد ارزیابی شامل طول ریشه چه و ساقه چه، وزن خشک ریشه چه و ساقه چه، درصد جوانه زنی، میانگین مدت جوانه زنی و وزن خشک زیست توده بود.

یافته ها: نتایج تجزیه واریانس داده ها نشان داد شوری بر تمام صفت های مورد مطالعه تأثیر معنی داری داشت. بیشترین درصد جوانه زنی (۹۷/۵۸ درصد) و بیشترین میانگین بیوماس گیاهی (۵۵/۲۶ گرم) در پایینترین سطح شوری به دست آمد.

بحث: پرایمینگ بذر به غیر از تعداد برگ، قطر ساقه و زمان لازم برای سبز شدن بر بقیه صفت های مورد مطالعه تأثیر معنی داری داشت. هم چنین اثر متقابل شوری و پرایمینگ بر درصد جوانه زنی تأثیر معنی داری داشت. بیشترین درصد جوانه زنی با ۹۲/۸۴ در تیمار نیترات پتاسیم و شوری ۲ میلی موس حاصل شد. هم چنین تیمار کلرید پتاسیم و شوری ۲ با میانگین ۹۲/۵۶ دارای بیشترین درصد جوانه زنی بود.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده کشت مرزه در مناطقی که آب آبیاری آن شور است توصیه نشده و در صورت وجود شوری پایین تکنیک پرایمینگ بذر با نیترات پتاسیم می تواند راه گشای تعدیل اثر تنش شوری بر درصد جوانه زنی مرزه باشد.

واژه های کلیدی: شوری، پرایمینگ، جوانه زنی، رشد اولیه، مرزه (*Satureja sahendica* Bornm.)

مقدمه

افکنده است. شوری آب یا خاک از جمله عوامل تنش زای محیطی می باشد که علاوه بر اختلال و کاهش قابلیت جذب آب توسط ریشه، گیاهان را از نظر تغذیه ای و فرآیندهای متابولیکی دچار مشکل می نمایند و در پراکنش، رشد و عملکرد گیاهان تأثیر به سزایی دارند. بیش تر گونه های زراعی حساس به شوری می باشند (۹). بررسی اثرهای شوری روی فرآیندهای متابولیکی و فیزیولوژیکی کار پیچیده و سختی است زیرا که پاسخ گیاهان به شوری و سطوح آن ها به ژنوتیپ گیاهی و مرحله رشد آن ها مربوط می باشد (۱۲). اثرهای زیان-

شوری خاک مهم ترین تنش غیر زنده محدود کننده تولید در سطح دنیا، می باشد (۱۸). شوری عامل مهمی است که تولید محصول و ادامه کشت و کار را در بسیاری از مناطق جهان به دلیل کاهش قابلیت تولید و حاصل خیزی خاک به مخاطره

نویسنده مسئول:

گروه کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوی، خوی، ایران
پست الکترونیکی: fnejatzadeh@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۴/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۳/۱۷

آب از محیط پیرامون خود می کند که این امر جوانه زنی را با تأخیر مواجه می سازد (۱۰). در بذور پزایم شده رشد جنین به علت آمادگی شرایط لازم بیوشیمیایی و متابولیکی بذر، در مقایسه با بذور تیمار نشده بسیار سریع تر اتفاق می افتد. علاوه بر این ترمیم برخی آسیب های موجود در ساختار اندامک های بذر که ممکن است در مدت انبارداری به وجود آمده باشند نیز سریع تر صورت می پذیرد.

مهم ترین مصداق این مسأله ترمیم غشای سیتوپلاسمی می باشد (۷). با توجه به بررسی های انجام شده، چنانچه بتوان با روش پزایمینگ جوانه زنی بذور را در شرایط تنش بهبود بخشید، می توان شاهد افزایش قدرت اولیه بذور، افزایش درصد و سرعت سبز شدن بذر و در نهایت افزایش عملکرد بود. بنابراین تحقیق حاضر در راستای استفاده از تکنولوژی آماده سازی بذر برای افزایش مقاومت به تنش های محیطی و به منظور بررسی تأثیر پزایمینگ بذر بر تعدیل اثر شوری بر جوانه زنی و رشد اولیه گیاه مرزه اجرا گردید.

روش کار

تحقیق حاضر در دو بخش آزمایشگاهی و گلخانه ای در پاییز سال ۱۳۹۳ در دانشگاه آزاد خوی به اجرا در آمد. بخش آزمایشگاهی به صورت فاکتوریل دو عاملی در قالب طرح به طور کامل تصادفی با ۳ تکرار انجام شد. فاکتور اول شامل چهار پیش تیمار بذری (نیترات پتاسیم با غلظت ۲/۵٪، کلرید پتاسیم با غلظت ۲٪، کلرید سدیم با غلظت ۱٪ و آب مقطر به عنوان شاهد) و فاکتور دوم سطوح مختلف شوری ناشی از کلرید سدیم با هدایت الکتریکی (EC) ۲، ۴ و ۶ میلی موس بر سانتی متر مربع بود. ابتدا تعداد معینی بذر مرزه در هر یک از تیمارهای پزایمینگ به مدت ۸ ساعت خیسانده شدند. سپس بذور از محلول های پزایمینگ خارج شده و به منظور خشک شدن در محیط آزمایشگاه به مدت ۲۴ ساعت قرار داده شدند. بذور پیش تیمار شده در داخل پتری دیس های که از قبل با محلول هیپوکلریت سدیم ضد عفونی شده بودند کشت شدند. برای آماده سازی پتری دیس ها ابتدا یک عدد کاغذ صافی واتمن در ته پتری دیس قرار داده و پس از چیدن ۱۰۰ عدد بذر در آن و اعمال تیمارهای شوری به منظور مرطوب نگه داشتن بذرها یک عدد کاغذ صافی واتمن نیز روی آن قرار داده شد و سپس درب پتری دیس ها بسته شد. این مرحله آزمایش به مدت ۸ روز به طول انجامید. ۲۴ ساعت پس از کشت و نیز در پایان هر روز در وقت معین تعداد بذور جوانه زده شمارش و یادداشت گردیدند. در این آزمایش جوانه های بدون ریشه چه و جوانه های با ریشه چه کم تر از ۲ میلی متر و هم چنین جوانه-

آور شوری بالا گیاهان را می توان در سطح کل گیاه (مرگ گیاه) و یا کاهش محصول مشاهده نمود (۸).

تاکنون دانشمندان کوشش فراوانی در جهت کمک به ارتقای جوانه زنی در شرایط مزرعه ای مصروف داشته اند که ماحصل این امر ایجاد ارقام جدید، گیاهان تراریخته، مدیریت زراعی خاص و... می باشد که هر یک به نوبه خود در راه نیل به بهبود جوانه زنی نقش برجسته ای داشته اند. یکی از این راه-کارها، استفاده از تیمارهای پیش از کاشت بذر بوده است (۱۴). کاربرد این روش که به صورت تخصصی پزایمینگ نامیده می شود، به ویژه در خلال دهه ۹۰ میلادی گسترش چشم-گیری داشت به طوری که در حال حاضر در بسیاری از نقاط دنیا از تکنیک های مربوط به پزایمینگ به صورت تجاری استفاده می گردد.

جنس مرزه *Satureja* متعلق به خانواده Lamiaceae زیر خانواده Nepetoideae، دارای ۲۰۰ گونه گیاهی و درختچه ای است. گیاهان این جنس یک ساله یا همیشه گی، نیمه انبوه و اغلب آروماتیک بوده و به طور گسترده ای در مناطق خشک، آفتابی، سنگلاخی و صخره ای مدیترانه، آسیا و آمریکای شمالی رشد می کنند (۱۶). به علت محتوای فنلی زیاد طعم و بوی این گیاه مشابه آویشن و پونه کوهی زراعی است (۱۶). در پزشکی سنتی، این گیاه برای درمان بیماری های مزمن، مثل قولنج، دردهای عضلانی، تهوع، سوء هاضمه، اسهال و بیماری های عفونی استفاده می شده است (۱۳).

امروزه نیز مطالعه هایی برای بررسی اثرهای دارویی و درمانی آن نظیر ضدنفخ، اثرهای گوارشی، ضدتنشج، خلط آور، قارچ کشی، ضد اسهال، مسکن و آنتی اکسیدانی انجام می شود (۱۶).

تکنیک پزایمینگ بذر استفاده از تیمارهایی است که با تأثیر بر وضعیت متابولیکی، بیوشیمیایی و آنزیمی، قدرت بذر را در راستای ایفای بهتر وظایف زیستی خود که در راس آن ها جوانه زنی و استقرار می باشد بالا می برند (۱۲). به عبارت دیگر روش های موسوم به پزایمینگ بذر باید بتوانند بذور در حال استراحت را قبل از قرار گرفتن در بستر بذر تحت تحریک مثبت فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی قرار دهند (۸). برخی از دانشمندان پزایمینگ بذر را القای شروع فرآیند جوانه زنی و متوقف سازی مجدد آن به منظور جلوگیری از خروج ریشه چه می دانند (۱۲). پس از قرار گرفتن بذر در بستر خود اولین گام جهت جوانه زنی جذب آب می باشد. در عمل به ویژه در مناطقی که دارای اقلیم نامناسب و یا خاک هایی با حاصل خیزی کم می باشند گاهی بذر مدت زمانی بسیار طولانی را صرف دریافت

های فاسد شده، جوانه یا ساقه چه فاسد یا فساد یافتگی در حد فاصل آندوسپرم و گیاهک به عنوان جوانه‌های غیر عادی محسوب شده و شمارش نشدند. صفت‌های مورد بررسی در این بخش شامل درصد جوانه‌زنی، میانگین زمان جوانه‌زنی، اندازه‌گیری زمان لازم برای ۵۰٪ جوانه‌زنی بود.

سپس از هر تکرار ۱۰ عدد از بذرهایی که دارای ریشه‌چه ۲ میلی‌متری بودند به صورت تصادفی انتخاب و برای ادامه رشد و اندازه‌گیری شاخص‌های جوانه‌زنی شامل طول ریشه‌چه و ساقه‌چه، وزن خشک ریشه‌چه و ساقه‌چه و وزن خشک زیست توده (بیوماس) به ظرف‌های جدیدی که با کاغذ صافی آغشته به تیمارهای شوری مورد نظر پوشانده شده بود منتقل شدند. مقدار محلول نمکی مورد استفاده در حدی بود که فقط کاغذ صافی را مرطوب نگه دارد. این مرحله نیز برای مدت ۸ روز دنبال شد. کلیه اعمال یاد شده با لوازم به طور کامل ضدعفونی شده با الکل انجام گرفت تا از لحاظ باکتری و قارچی هیچ‌گونه آلودگی نداشته باشند. در بخش گلخانه‌ای، برای اندازه‌گیری رشد اولیه، بذور پرایمینگ شده به همراه بذور شاهد در گلدان‌های نایلونی به طول ۳۰ سانتی‌متر و قطر داخلی ۱۸ سانتیمتر در عمق ۴-۳ سانتی‌متری خاک که از ترکیب ۱/۲ خاک زراعی، ۱/۴ ماسه و ۱/۴ کود دامی تهیه شده بود کشت شدند. از همان ابتدای کار آبیاری با محلول‌های نمکی ذکر شده در بخش آزمایشگاهی هر سه الی ۴ روز یکبار انجام گرفت. این آزمایش برای مدت ۳۰ روز دنبال شد و اندازه‌گیری صفت‌ها پس از پایان ۳۰ روز انجام شد. صفت‌ها زمان لازم برای ۵۰ درصد سبز شدن محصول، ارتفاع بوته، تعداد برگ در بوته، قطر ساقه و وزن خشک بخش هوایی اندازه‌گیری شد.

کلیه محاسبه‌های آماری با استفاده از نرم افزار MSTAT-C و رسم نمودارها توسط نرم افزار Excel انجام شد. مقایسه میانگین صفت‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ انجام شد.

یافته‌ها

بر اساس نتایج تجزیه واریانس داده‌ها تأثیر تیمار پرایمینگ، شوری و اثر متقابل این دو فاکتور در سطح احتمال ۱ درصد بر درصد جوانه زنی معنی‌دار شد (جدول ۱). بررسی اثر متقابل این دو فاکتور بر صفت درصد جوانه‌زنی نشان داد (نمودار ۱) که بیش‌ترین درصد جوانه‌زنی با میانگین ۹۲/۸۴ درصد مربوط به تیمار نیترات پتاسیم و شوری ۲ میلی‌موس بر سانتی‌متر بود و کم‌ترین میزان جوانه‌زنی با ۸۰/۲۵ درصد در تیمار کلرید سدیم و شوری ۶ میلی‌موس بر سانتی‌متر به دست آمد (نمودار

۱). بر اساس نتایج تجزیه واریانس داده‌ها تأثیر تیمار پرایمینگ و شوری در سطح احتمال ۱ درصد روی سرعت جوانه زنی معنی‌دار شد (جدول ۱). کم‌ترین سرعت جوانه‌زنی مربوط به تیمار شوری ۶ میلی‌موس بر سانتی‌متر بود که در بالاترین گروه آماری قرار گرفت و بیش‌ترین مقدار نیز با ۲/۱۱ روز مربوط به شوری ۲ میلی‌موس بر سانتی‌متر بود که از لحاظ آماری در گروه C قرار گرفت (نمودار ۳). در تیمارهای پرایمینگ نیز بیش‌ترین میانگین ۴/۱۹ روز در تیمار عدم پرایمینگ حاصل شد و کم‌ترین مقدار عددی نیز با ۳/۴۴ روز در تیمار پرایمینگ با نیترات پتاسیم حاصل شد هر چند که بین این تیمار با دو تیمار پرایمینگ دیگر اختلاف آماری معنی‌داری وجود نداشت (جدول ۲). بر اساس نتایج تجزیه واریانس داده‌ها تأثیر تیمار پرایمینگ و شوری در سطح احتمال ۱ درصد روی درصد جوانه‌زنی غیر نرمال معنی‌دار شد (جدول ۱). بیش‌ترین درصد بذور جوانه زده غیر نرمال مربوط به تیمار شوری ۶ میلی‌موس بر سانتی‌متر بود و با میانگین ۶/۴۷ درصد در گروه a قرار گرفت و کم‌ترین میزان با میانگین ۲/۴۷ درصد مربوط به تیمار شوری ۲ میلی‌موس بر سانتی‌متر بود (جدول ۲). در تیمارهای پرایمینگ بیش‌ترین درصد بذور جوانه زده غیر نرمال را تیمار پرایمینگ با نیترات پتاسیم با میانگین ۵/۹۶ درصد به خود اختصاص داد و در گروه آماری a قرار گرفت و کم‌ترین مقدار نیز مربوط به تیمار عدم پرایمینگ (شاهد) با میانگین ۳/۴۸ درصد بود هر چند که با دو تیمار پرایمینگ با کلرید پتاسیم و کلرید سدیم اختلاف آماری معنی‌داری نداشت (جدول ۱). بر اساس نتایج تجزیه واریانس داده‌ها تأثیر تیمار پرایمینگ و شوری در سطح احتمال ۱ درصد بر وزن خشک ریشه چه معنی‌دار شد (جدول ۱). در بین سطوح مختلف شوری بیش‌ترین وزن خشک ریشه‌چه مربوط به تیمار شوری ۲ میلی‌موس بر سانتی‌متر بود به طوری که با میانگین ۱۹/۲۴ میلی‌گرم در گروه آماری a جای گرفت و کم‌ترین مقدار وزن خشک ریشه‌چه نیز با میانگین ۹/۹۲ گرم در تیمار شوری ۶ میلی‌موس بر سانتی‌متر حاصل شد (نمودار ۲). در تیمارهای پرایمینگ بیش‌ترین وزن خشک ریشه‌چه را تیمار پرایمینگ با نیترات پتاسیم نشان داد و با میانگین ۱۳/۸۲ میلی‌گرم در گروه آماری a قرار گرفت هر چند که با تیمار پرایمینگ با کلرید پتاسیم اختلاف آماری معنی‌داری نداشت. کم‌ترین وزن خشک ریشه‌چه نیز با ۱۱/۱۲ میلی‌گرم در تیمار شاهد که هیچ پرایمینگ روی بذور اعمال نشده بود حاصل شد و این تیمار در گروه آماری c جای گرفت (نمودار ۳). نتایج آزمایش‌های گلخانه‌ای نشان داد تأثیر تیمار

وزن خشک ساقه بیش تری برخوردار بوده و همه تیمارهای یاد شده در یک گروه آماری قرار گرفتند هر چند که تیمار پزایمینگ با نیترات پتاسیم با میانگین ۲۴/۵۴ میلی گرم از برتری نسبی برخوردار بود. در این بین تیمار شاهد با میانگین ۱۹/۹۹ میلی گرم در گروه آماری b جای گرفت (جدول ۲). بر اساس نتایج تجزیه واریانس داده ها تأثیر تیمار شوری در سطح احتمال ۱ درصد و پزایمینگ در سطح ۵ درصد بر بیوماس گیاه معنی دار شد (جدول ۱-۳). در تیمارهای شوری بیش ترین وزن خشک گیاه را تیمار شوری ۲ میلی موس بر سانتی-متر با میانگین ۵۵/۲۶ گرم به خود اختصاص داد و در گروه آماری a قرار گرفت و کم ترین مقدار نیز مربوط به تیمار شوری ۶ میلی موس بر سانتی متر بود و با میانگین ۲۵/۸۴ در گروه c قرار گرفت (جدول ۲). در بین تیمارهای پزایمینگ نیز بیش ترین بیوماس با میانگین ۴۳/۹۲ در تیمار نیترات پتاسیم حاصل شد هر چند که با دو تیمار پزایمینگ با کلرید پتاسیم و کلرید سدیم این تفاوت معنی دار نبود. تیمار عدم پزایمینگ بذر با میانگین ۳۹/۲۸ گرم دارای کم ترین بیوماس در این بین بود (جدول ۲). شوری تأثیر معنی داری در سطح ۱ درصد بر صفت زمان لازم برای سبز شدن داشت (جدول ۱). بیش ترین زمان لازم برای سبز شدن را تیمار شوری ۶ میلی موس بر سانتی متر با میانگین ۵/۹۲ روز به خود اختصاص داد و کم ترین زمان لازم برای سبز شدن را تیمار شوری ۲ میلی موس با میانگین ۳/۷۵ روز را داشت که در گروه c جای گرفت (نمودار ۲).

بحث

شوری از طریق کاهش پتانسیل اسمزی محلول، تولید یون-های سمی و تغییر در تعادل عناصر غذایی، جوانه زنی گیاه را کاهش می دهد. غلظت نمک و یون های تشکیل دهنده محلول، فاکتورهای اساسی در کاهش درصد جوانه زنی هستند. در غلظت های متوسط یا کم، کاهش پتانسیل اسمزی عامل محدود کننده جوانه زنی است، ولی در غلظت های بالا سمیت یونی و در ادامه آن با افزایش جذب یون ها، به خصوص کلروسدیم، عدم تعادل بین عناصر غذایی از عوامل مهم ایجاد اختلال و کاهش درصد جوانه زنی محسوب می شوند (۱۱). افزایش تنش شوری، سبب کاهش درصد جوانه زنی، سرعت و یکنواختی جوانه زنی می شود. جوانه زنی سریع و در کوتاه ترین بازه زمانی یکی از اهداف به زراعی و مورد نظر کشاورزان می باشد چرا که بذوری که سریع تر جوانه می زنند هم استقرار بهتری خواهند داشت و هم کم تر تحت تأثیر آفات و بیماری قرار می گیرند (۶). در این بررسی شوری این دوره زمانی را

شوری در سطح احتمال ۱ درصد روی تعداد برگ معنی دار شد ولی پزایمینگ و اثر متقابل دو فاکتور تأثیر معنی داری بر این صفت نداشت (جدول ۱). بیش ترین تعداد برگ با ۹ عدد برگ مربوط به تیمار شوری ۲ میلی موس بر سانتی متر بود و کم ترین میزان با ۵ برگ از تیمار شوری ۶ میلی موس بر سانتی-متر به دست آمد و با افزایش میزان نمک در آب آبیاری به شدت از تعداد برگ کاسته شد (نمودار ۴). نتایج تجزیه واریانس داده ها نشان داد که از دو تیمار مورد مطالعه فقط شوری به تنهایی بر طول ساقه مرزه تأثیر معنی دار گذاشت (جدول ۱). بیش ترین طول ساقه با میانگین ۱۴۱/۸۳ میلی متر در پایین ترین سطح شوری مشاهده شد و با افزایش شوری و رسیدن به ۶ میلی موس بر سانتی متر از طول ساقه مرزه کاسته و به ۴۷/۹۱۷ میلی متر رسید (نمودار ۵). بر اساس نتایج تجزیه واریانس داده ها تأثیر تیمار شوری در سطح احتمال ۱ درصد و پزایمینگ در سطح ۵ درصد بر طول ساقه چه معنی دار شد (جدول ۱). بیش ترین طول ساقه چه مربوط به تیمار شوری ۲ میلی موس بر سانتی متر بود که با میانگین ۱۰۲/۸ میلی متر در گروه a قرار گرفت و کم ترین میزان با میانگین ۲۹/۸ میلی-متر مربوط به شوری ۶ میلی موس بر سانتی متر بود که در گروه c قرار گرفت (جدول ۲). در تیمارهای پزایمینگ بذر بیش ترین طول ساقه چه را تیمار پزایمینگ با نیترات پتاسیم به خود اختصاص داد و با میانگین ۶۷/۶ میلی متر در بالاترین گروه آماری قرار گرفت و کم ترین طول ساقه چه با میانگین ۵۳/۶ میلی متر در تیمار شاهد حاصل شد و در گروه آماری b جای گرفت (جدول ۲). بر اساس نتایج تجزیه واریانس داده ها تأثیر تیمار شوری در سطح احتمال ۱ درصد بر طول ریشه چه معنی دار شد (جدول ۱). بیش ترین طول ریشه چه را تیمار شوری ۲ میلی موس بر سانتی متر به خود اختصاص داد و با میانگین عددی ۱۱۸/۶ میلی متر در گروه آماری a قرار گرفت و کم ترین مقدار نیز مربوط به تیمار شوری ۶ میلی موس بود که با ۳۵/۱ میلی متر در گروه آماری c قرار گرفت (جدول ۲). بر اساس نتایج تجزیه واریانس داده ها تأثیر تیمار شوری در سطح احتمال ۱ درصد و پزایمینگ در سطح ۵ درصد بر وزن خشک ساقه چه معنی دار شد (جدول ۱). بیش ترین وزن خشک ساقه-چه مربوط به تیمار شوری ۲ میلی موس بر سانتی متر بود که با میانگین ۳۶/۴۶ میلی گرم در گروه آماری برتر جای گرفت در حالی که کم ترین میزان وزن خشک ساقه چه با ۱۲/۶۹ میلی-گرم مربوط به تیمار شوری ۶ میلی موس بر سانتی متر بود و در گروه آماری c قرار گرفت (جدول ۲). در تیمارهای پزایمینگ بذر همه تیمارهای پزایمینگ شده نسبت به تیمار شاهد از

طولانی تر کرد ولی پرایمینگ بذور توانست مؤثر واقع شده و باعث شود بذور در مدت زمان کوتاه تری نسبت به شاهد جوانه بزنند که با نتایج توکل افشاری و همکاران (۱) همخوانی دارد. در بذور پرایمینگ شده پاره‌ای تغییرهای متابولیکی و بیوشیمیایی به نفع جوانه‌زنی تحقق می‌یابد. برای مثال در این بذور بخشی از پروتئین‌ها و کربوهیدرات‌ها در اثر آنزیم‌ها و واکنش‌های هیدرولیزکننده شکسته شده و آماده شرکت در فرآیند جوانه‌زنی می‌شوند. این مسأله می‌تواند عاملی برای تسریع جوانه‌زنی و کاهش متوسط زمان جوانه‌زنی باشد (۵). علت افزایش درصد جوانه‌زنی در بذوری که تیمار شده بودند می‌تواند در اثر افزایش فعالیت آنزیم‌های تجزیه کننده مانند آلفا - آمیلاز، افزایش سنتز RNA و DNA و ... باشد (۲). در بذور تیمار شده مرزه، عملکرد و ساختار غشاء سلولی در مقایسه با بذوری که تحت تیمار قرار نگرفته‌اند در وضعیت بهتری می‌باشد. به طوری که تراوش متابولیت‌های درون سلولی از غشاء بذور تیمار شده کم‌تر است و به دنبال آن هدایت الکتریکی عصاره این بذور نیز کم‌تر می‌باشد. تأثیرهای مفید پرایمینگ بر روی جوانه‌زنی مرزه ممکن است به افزایش فعالیت آنزیم اندویتاماناز مربوط باشد که باعث تضعیف دیواره سلولی و بهبود ظهور ریشه‌چه می‌شود (۱۶). شیوه‌های مختلف پرایمینگ باعث افزایش فعالیت آنزیم‌های هیدرولیزی شده، به‌علت قابلیت دسترسی آسان گیاهک به مواد غذایی در طول جوانه‌زنی، بذورهای پرایمینگ شده، قادر به کامل کردن فرآیند جوانه‌زنی در زمان کوتاه تر می‌شوند (۱۱، ۱۸).

در گیاه‌چه حاصل از جوانه‌زنی بذور پرایمینگ شده مرزه، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه افزایش نشان داد علاوه بر این سرعت رشد و توسعه ریشه در گیاهان حاصل از بذور مذکور بیش‌تر می‌باشد. به طوری که تقسیم‌های سلولی در کلاهک ریشه در این شرایط شدت بیش‌تری داشته و این مسأله در کنار جذب بهتر آب و مواد غذایی سبب بهبود استقرار این گیاهان می‌گردد که با نتایج مکی زاده و همکاران (۲) همخوانی دارد. این موضوع در ارتباط با ریشه‌های گوجه‌فرنگی، ذرت و برنج به اثبات رسیده است (۸). افزایش وزن خشک ساقه‌چه و ریشه‌چه مرزه در اثر اعمال پیش تیمارها می‌تواند به دلیل استقرار بهتر و سریع‌تر گیاه به دلیل جوانه‌زنی زودتر باشد. تحت این شرایط بهره‌برداری بهینه گیاه از یک سو و در عین حال مدت زمان طولانی‌تر استفاده از نهاده‌های محیطی توسط گیاه حاصل از بذور پرایمینگ شده از سوی دیگر، افزایش بیوماس در اندام‌های مختلف گیاه را موجب می‌شود (۸، ۱۳). آوالبایف و همکاران رشد گیاه‌چه‌های گندم را تحت شرایط شوری در

گلخانه بررسی کردند و اظهار داشتند که با افزایش سطوح شوری درصد جوانه‌زنی با کاهش معنی‌داری روبرو می‌شود و در نتیجه بذور جوانه زده غیر نرمال افزایش پیدا می‌کند. هم-چنین تنش شوری باعث کاهش سرعت تقسیم سلول‌های مریستم ریشه شده و برخی بذور تولید جوانه‌های غیر طبیعی می‌کنند (۵). هریس کاهش تعداد برگ گیاه در اثر تنش شوری را گزارش نموده و دلیل این کاهش را تلفیق اثرهای تنش اسمزی با اثر سمیت یونی و تغییر غلظت عناصر غذایی ناشی از نمک موجود در محلول خاک دانست (۱۰، ۷). افزایش قطر ساقه مرزه می‌تواند به معنی افزایش دستجات چوب و آبکش هم تلقی شود. داشتن قطر ساقه بیش‌تر در گیاهانی هم‌چون مرزه شاید به معنی انتقال حجم بیش‌تری از شیره خام و پرورده باشد که در این صورت می‌تواند در رسیدن به رشد بیش‌تر، توسعه سطح برگ و تولید بیش‌تر محصول تلقی شود (۱۶). شوری با اثرهای یونی ویژه و به‌خصوص بازدارندگی یون سدیم و نیز کاهش فشار اسمزی اثر منفی در رشد و تقسیم سلول‌های مریستمی داشته و از این طریق باعث کاهش رشد رویشی می‌شود (۷، ۳). با توجه به کاهش قطر ساقه، ارتفاع بوته و تعداد برگ مرزه در تیمار شوری بالا، افت شدید بیوماس گیاهی در این تیمار دور از ذهن نبود (۱۶). پرایمینگ بذر نیز به احتمال با اثر ترغیب یونی در جذب بهتر آب در موقع جوانه‌زنی و تسریع در روند رشد اولیه گیاه توانسته است بر افزایش بیوماس گیاهی مؤثر واقع شود.

نتیجه‌گیری

نتایج این آزمایش نشان داد شوری بر درصد جوانه‌زنی، میانگین روز برای جوانه‌زنی، درصد بذور نرمال جوانه زده، طول ساقه‌چه، طول ریشه‌چه، وزن خشک ساقه‌چه، وزن خشک ریشه‌چه، و نیز طول بوته، قطر ساقه، تعداد برگ در بوته، و زمان لازم برای سبز شدن گیاه مرزه تأثیر منفی دارد. پرایمینگ بذر با ماده نیترا پتاسیم موجب تعدیل اثرهای تنش شوری بر درصد جوانه‌زنی شده و به‌عنوان یک راه‌کار در جهت کاهش اثرهای تنش شوری بر روی این گیاه پیشنهاد می‌شود.

سپاسگزاری

از معاونت تحقیقات و فن‌آوری دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوی برای تأمین منابع مالی این پروژه تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

- ۱- توکل افشاری ر، مجنون حسینی ن، مکی زاده تفتی م ، نقدی بادی ح، ۱۳۸۶ ، بررسی تأثیر اسموپرایمینگ بذر بر عملکرد کمی و کیفی تحت تنش شوری گیاه گاوزبان (*Borago officinalis* L.) ، مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۸(۱)، ص ۱۹۳-۲۰۵.
- ۲- مکی زاده تفتی م ، توکل افشاری ر، مجنون حسینی ن ، نقدی بادی ح، مهدی زاده ع ، ۱۳۸۵ ، تأثیر آماده سازی اسمزی بر جوانه زنی در راستای بهینه سازی تولید بذر گاوزبان (*Borago officinalis* L.) ، تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، جلد ۲۲(۳)، ص ۲۱۶-۲۲۲.
3. Afzal A, Aslam N, Mahmood F, Hameed A, Irfan S, Ahmed G. Enhancement of germination and emergence of canola seeds by different priming Techniques. *Cadern de pesquisa Biol.* 2004. 16(1): 19-34.
4. Ashraf M, Foolad MR. Pre-sowing seed treatment-a shotgun approach to improve germination growth and crop yield under saline and none-saline conditions. *Adv Agro*, 2005. 88: 223-271.
5. Avalbaev AM, Bezhorkov MV, Kildibekova AR, Fatkutdinova RA. Wheat Germagglutinin Restores Cell Division and Growth of Wheat Seedlings under Salinity. *Bulb. J. Plant Physiol.* 2009. 5: 257-263.
6. Barsa SMA, Pannu IA, Afzal I. Evaluation of seedling vigor of hydro and matriprimedwheat(*Triticum aestivum* L.) seeds. *Inter. J. Agric & Biol.* 2003. 5(2): 121-123.
7. Demir Kaya M, Okçu Gamze, Atak M, Çikili Y, Kolsarici O. Seed treatment to overcome salt and drought stress during germination in sunflower (*Helianthus annuus* L.). *European J Agro*, 2006. 24: 291-295.
8. Food and Agricultural Organization, FAOSTAT. 2014. Retrieved 9 September 2015.
9. Ghorbani MH, Soltani A, Amiri S. The effect of salinity and seed size onresponse of wheat germination and seedling growth. *J. Agric. Sci. Nat. Resource.* 2008.14(6):44-52.
10. Harris D. On-farm seed priming reduces risk and increases yield in tropical crops. *Seed Sci. Res.* 2004. 23: 17-26.
11. Maghtoli M, Chaichi MR. Effect of salinity and salt on the germination of sorghum. *J. Agric. Sci. Nat. Resources, Gorgan*, 2009. 4, 40-33.
12. Murugu FS, Chiduza C, Nyamugafata P, Clark LJ, Whalley WR. Finch-Savage W. Effects of on-farm seed priming on consecutive daily sowing occasions on the emergence and growth of maize in semi-arid Zembabwe. *Field Crops Res.* 2004. 33: 1-7.
13. Nonami H, Tanimoto K, Tabuchi A, Fukwjama T, Hashimoto Y. Saltstress under hydroponic conditions causeschanges in cell wall extension during growth. *Seed Sci. Res.* 2005. 396: 91-98.
14. Pula Kumar M, Shahidul Haque D, Abdul Karim M. Effects of GA and IAA and their Frequency of Application on Morphology, Yield Contributing Characters and Yield of Soybean. *Pakistan J. Agron.* 2002. 1(4):119-122.

15. Patanea C, Cavallaro V, Cosentino S. Germination and radicle growth in unprimed and primed seeds of sweet sorghum as affected by reduced water potential in NaCl at different temperatures. *Ind Crops & Prod*, 2009. 30: 1-8.
16. Skocibusic M, Bezic N, Dunkic V. Phytochemical composition and antimicrobial activities of the essential oils from *Satureja subspicata* Vis. growing in Croatia. *Food Chem*. 2006. 96: 20-28.
17. Subedi KD, Ma BI. Seed priming does not improve corn yield in a humid temperate environment. *Agron. J*. 2005. 97: 211-218.
18. Windauer L, Altuna A, Benech-Arnold R. Hydrotime analysis of *Lesquerella fendleri* seed germination responses to priming treatments. *Ind Crop & Prod*, 2007. 25: 70-74.

